

„Takó je pravo! Ali veš zdaj, nehvaležni sin, da si očetu dal prostor na čelu, a sinu na ustih? Ali veš zdaj, da se takó tudi domá v tvojej hiši spodobuje. Oče mora biti zgoraj, a sin spodaj. Pojdi domóv, in če v pólu ure ne bode v tvojej hiši takó, pokažem ti, kako hitro znam jaz nehvaležnega otroka napraviti za glavo manjšega.“

Naglo otide mladi trgovec domóv, pade pred očeta na kolena, prosi ga odpuščenja ter mu velí, da se naj takój preseli v gorenje prostore njegove hiše, v katerih je zdaj on po krivici s svojo nevesto prebival.

Stvar se je kmalu uravnala, in ko je bil prišel za nekaj časa kraljevi služabnik pogledat, ali se je zvršila božja in kraljeva volja, našel je vse v najlepšem redu: Oče je stanoval zopet v gorenjih prostorih hiše, a sin z ženo spodaj pri tleh. Poslovivši se, dejal je: „Takó je pravo; mir z vami!“

J. S-a.

Frazne vere.

e kdo kaj tacega govori, kar ni, da bi se verjelo, pravimo navadno: ta je bôsa, ali pa: to je prazno! In takih práznic imamo mnogo med našim slovenskim ljudstvom. Zna se, da pametni ljudje takih práznic ne verujejo. — Nekateré take prazne vere so le obleka za kako resnico ali kak nauk, in nekaj takih hočem tukaj navesti.

Bog in sveti Peter sta hodila po sveti, prišla k nekej ženi in jo prosila prenočišča itd. — Tù je povedana resnica: da Bog dobro plačuje in hudo kaznuje.

Kdor pride v hišo, pa ne sede, odnese domačim spanje iz hiše. Zato silijo ljudjé vsacega gosta, kadar pride v hišo, da naj sede. Nauk: da se je treba lepo, uljudno vésti do vsacega, kdor nas obišče.

Nož se ne sme pokladati na mizo z ostrino navzgor: sicer se angeli obrežejo vanj. Ali pa: hudič si kremplje nabrusí ob njega. Nauk: da se ne spodobuje noža takó obračati, da žali oko.

Nekdo je stopil na krušno drobtino in ta je glasno zakričala. Nauk: da se ima s kruhom lépó ravnati.

Tako tudi ljudje nimajo radi, da bi se hlebec narobe pokladal na mizo; treba ga je položiti takó, kakor je bil v peči položen. Tedaj: lepo s kruhom delati, ker je dar božji. —

Ubogajte otroci! drugače pride pèrta, strah, parkelj itd.; a da bode te poslušni, prinese vam sv. Miklavž vsega dobrega. Vzgojevalen pripomoček; ovcí daj solí, ali listnato vejo, da pojde za teboj, otroku pa lešnikov, orehov itd.

Ne hodi tjà! strah je na brvi. — Slušaj: kdor ne uboga, tepe ga nadloga!

Angeli govoré do pólnudne: umij se, umij se; po pólnudne pa: ubij se, ubij se. To je: treba, da si snažen, da skrbíš za telesno čistoto.

Tašćice ne smemo umoriti! To je: ne smeš biti grozovit, neusmiljen do živalij.

Takó so te práznice vzgojevalen pripomoček in same na sebi popolnem nedolžne, a treba je vender, da človek umeje, kaj da značijo.

P-ov.